

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1419 18 tháng 9 năm 2022

Thức Giác

*Thức giác chính mình duyên tốt đẹp
Thực hành chất phát qui giềng mối
Giải thông đời đạo quân bình đạt
Phát triển không ngừng tự tiến trôi*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tu hoài không tiến tại sao?
- 2) Giết nhau có lợi gì cho phần hồn không?
- 3) Tại sao người tu thiền muốn làm Minh Vương?
- 4) Tại sao làm người tu mà phải bị đọa đày?
- 5) Mọi người sống tại thế gian đều hy vọng và hy vọng tại sao?
- 6) Vinh thân hưởng nhàn là sao?
- 7) Khổ hạnh là sao?

1) 22-06-96

Hỏi: Tu hoài không tiến tại sao?

Đáp: Thưa tu hoài không tiến tại vì nghiệp lực từ nhiều kiếp đã bám vào thân kinh khố óc, cần thực hành pháp môn nhiều để tạo cho pháp lực mạnh lên, thì nghiệp lực sẽ mòn dần, nhiên hậu mới có cơ hội phát sáng trong nội tâm

Kệ:

*Thực hành giải nghiệp chẳng sai lầm
Bước vào chơn lý hiểu diệu thâm
Qui y Phật Pháp âm thầm tiến
Khai triển tâm linh tự tiến tâm*

2) 23-6-96

Hỏi: Giết nhau có lợi gì cho phần hồn không?

Đáp: Thưa lòng tham không đầy mới giết nhau, không có ích lợi gì cho phần hồn cả, chỉ tạo khổ cho phần hồn khi lia xác, bắt buộc phải chạy theo luật nhân quả mà hành sự. Nhân ác thì quả xấu, lúc nào cũng thiếu thốn và cô đơn, tánh tình hay giận hờn, luôn luôn tạo khổ cho chính mình.

Kệ:

*Khó hành khó tiến khó xuyên qua
Nguyên lý khó thông khó được hòa
Muốn giỏi không thành nay đạt họa
Độc tài hung ác tâm không hòa*

3) 24-6-96

Hỏi: Tại sao người tu thiền muốn làm Minh Vương?

Đáp: Thưa người bằng lòng tu thiền là người đi tới tự giác và giác tha, từ đời qua đạo rõ rệt, không còn mơ tưởng và ảo vọng thì mới gọi là người tu thiền. Nếu đi ngược lại thì chỉ có điên và khổ thôi.

Kệ:

*Tu thiền tránh cảnh sang tời động
Chẳng còn mơ tưởng chẳng còn mong
Dứt khoát tâm tu giữ một lòng
Bền vững thực hành qui chánh pháp*

4) 25-6-96

Hỏi: Tại sao làm người tu mà phải bị đọa đày?

Đáp: Thưa người tu mà còn vọng tưởng thì lúc chết sẽ bị đọa đày, vì lòng tham của chính họ, bị đọa đày thì mới có cơ hội thức giác và sẽ trùng tu, nhân nào quả nấy, rất công bằng, luật là luật không sai chạy chút nào.

Kệ:

*Thật tâm tu tiến chẳng mong ước
Dâm tánh không còn lưu luyến nữa
Dứt khoát bình tâm không tạo khổ
Thơ ngậy làm tướng khó mình vừa*

5) 26-6-96

Hỏi: Mọi người sống tại thế gian đều hy vọng và hy vọng tại sao?

Đáp: Thưa mọi người đều nhờ dưỡng khí mà sống, lúc nào cũng muốn sống lâu và khỏe thêm, đó là sự nhu cầu của thể xác. Nếu tu thì nhu cầu sự thanh tịnh, càng thanh tịnh càng tiến, đó là nhu cầu của phần hồn, tiến trong thanh tịnh tức là trên đường về nguồn cội.

Kệ:

*Tâm tu thanh tịnh tiến liên hồi
Thức giác bình tâm chịu thả trôi
Nắm bắt không còn tâm sáng suốt
Vui hành thanh tịnh tự về ngôi*

6) 27-6-96

Hỏi: Vinh thân hưởng nhàn là sao?

Đáp: Thưa mưu mô mong kiếm rất nhiều tiền, ăn no và ngủ kỹ, dâm dục tự hại, thể xác càng ngày càng suy yếu, lúc nào cũng khổ tâm độc tài khó giác.

Kệ:

*Tham sân trần ngập trí tâm tà
Khó hiểu khó tu khó vị tha
Lục đục suốt đời không lối thoát
Sống không thanh tịnh trí khó hòa*

7) 28-6-96

Hỏi: Khổ hạnh là sao?

Đáp: Thưa khổ hạnh là phải dần thân thực hành mọi điều tốt tại thế, độ tha tại trần, khổ là chấp nhận làm những điều hữu ích cho mọi người, mà người khác không chịu làm, thế gian cho là khổ, hạnh tốt thì vạn sự nan giải vẫn được qua.

Kệ:

*Thanh tâm thức giác thật thà tiến
Cảm giác thương yêu chẳng có phiền
Rộng mở từ bi tâm tận độ
Quý thương thanh tịnh tự mình yên*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hồi Sinh

ĐHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) *(tiếp theo)*

Cho nên, chúng ta phải có cái thức hòa đồng, bình đẳng đối xử lẫn nhau và chúng ta người tu càng biết đạo nhiều càng nhận sự hành hạ, sự kích động của đối phương làm con quý để chúng ta mượn cái thước đó mới tiến thân; không có sự kích động và phản động làm sao chúng ta tiến thân được? chúng ta thấy cái sự thanh tịnh huyền vi ở chỗ nào? ai cũng sùng bái chúng ta thì không thấy sự huyền vi.

Mà sau sự kích động và phản động tâm chúng ta ổn định thì chúng ta mới thấy cái giá trị của cái pháp, lấy tâm từ bi hóa bi hóa độ chúng sanh. Mà phải học nhịn nhục tối đa; chớ khi không mà làm được, không được đâu! phải nhịn nhục; không có cái phép nào, không có vị Phật nào xuống chuyển cho các bạn tức khắc ngộ đạo được đâu; chính bạn phải nhờ cái hoàn cảnh của bạn, tâm tư của bạn đặng phải mở tiến lúc đó các bạn mới xác nhận là đúng; khai ngộ là mở ra để hiểu. Các bạn không có đặng làm sao các bạn mở? thì lúc đó chúng ta mới thật sự thức tâm, mở là thức tâm mà giữ lấy cái phần tu học để tiến thân.

Cuộc sống của chúng ta không còn sống ở thế gian nữa, Hòn Vía hướng về cảnh thanh nhẹ thì lúc nào chúng ta cũng ở nơi thanh nhẹ, cuộc sống mới thay đổi; không có đòi hỏi xung quanh chúng ta, không có đòi hỏi vật chất nữa. Thì lúc đó nó mới yên; những cái gì là phát triển trong tự nhiên và hồn nhiên, nó mới đúng với Pháp Vô Vi; rồi chấp mê nói lý luận đủ thứ, nhưng mà hành không được, tâm tư nóng nảy không sửa được thì thức hòa đồng làm sao mở. Chúng ta càng tu càng sửa thì không còn sự nóng nảy nữa, nhận sự kích bác để tiến thân mới là người tu.

Thì bây giờ các bạn đứng giữa cảnh này, các bạn có chửi mắng la lô; người ta thanh tịnh là thanh tịnh, chỉ hướng về thanh tịnh đâu có bị tổn hại đâu! mà chính mình người la lô là bị tổn hại đó thôi, người nghi ngờ bị tổn hại đó thôi! cũng như trong bạn đạo một người được đắc pháp thì các người đều nghi ngờ, xung quanh đều nghi ngờ đủ chuyện; nghi ngờ là nghĩ về chuyện lường gạt đủ thứ, lợi dụng lường gạt đủ thứ, đó là tự hại khối óc cho chính mình. Còn ta tu về thanh tịnh phải biết thực hiện tha thứ và thương yêu, xây dựng; người nào tiến chúng ta mừng, ta quý; rồi từ đó sẽ đóng góp nhiều hơn và sẽ có nhiều người phát triển như chúng ta, thì mới đứng đường.

Cho nên, hạnh đức là do đâu? hạnh đức đâu có đếm được, tự nhiên nó phải có hạnh đức; nó thích nó mới tu, nó thích nó mới theo, nghe theo chơn lý mà tu, mà giữ lấy mực thước để tiến, đó mới kêu bằng hạnh đức. Còn tu lý luận, nhìn đông, xét tây, lộn xộn không có trụ ngay trung tim bộ đầu là tự gạt thôi! trụ là hợp nhất; bao nhiêu sự kích động nó cũng về đó để nó giải tiến thì tâm chúng ta không bao giờ bị dấy động; giây phút tham thiền

chúng ta lúc nào cũng an, chúng ta tin nơi trời đất, chúng ta mới làm hình thành được một cái thể xác của con người.

“NHƠN THÂN NAN ĐẮC, PHÁP NAN NGỘ”, ngày nay chúng ta có cả hai mà cái thân của chúng ta là hòa hợp với Vũ Trụ Quan. Chúng ta tin nơi Vũ Trụ Quan, chúng ta mới có hình thù này thì chúng ta phải thanh tịnh để hòa đồng với Vũ Trụ Quan thì chúng ta là ánh sáng của mặt đất để cứu đời, thực tế nó là như vậy chứ không phải văn chương, không phải là kinh kệ. Kinh kệ để bao nhiêu ngàn năm; biết bao nhiêu sách vở đó là sự thành công của chư Phật; chư Phật là ai? là người đã khổ đã nhận thức sự khổ và bỏ nghiệp tâm mới tiến tới thanh tịnh.

Rồi bây giờ chúng ta cũng vậy! chúng ta là con người, chúng ta phải có cái pháp để giải cái khổ của chúng ta; chúng ta nắm được cái pháp này chúng ta cứ việc làm đi tới là nó giải. Cho nên, các bạn những người nào tu vô vi ban đầu cũng khổ hết, nhưng mà rồi một thời gian thấy nó nhẹ, thấy vạn sự ở trên đời là “Không”, không có cái gì thật hết trơn. Thì chính mình cũng không tin mình nữa, ráng lo tu để tiến, để sáng.

Cho nên, ngày đêm lo tu thiên để giải bỏ tất cả những nghiệp tâm, thì cái hồn nó mới được xuất phát thanh nhẹ; có nhiều người tu, tôi muốn vô tu để tôi xuất hồn vô nhà băng lấy tiền, rồi xuất hồn đi chơi núi này núi nọ, không phải như vậy! để tự nhiên các bạn đi được; cái góc gác các bạn từ ở trên đó xuống mà! từ ánh sáng nhập vô cái khối âm u là cái Tiểu Thiên Địa này. Bây giờ tu để cho nó sáng lạng trở lại, nó mới đi lên; nó sống trong cõi thanh nhẹ sáng suốt, ngày đêm nó không còn sự tranh chấp tâm tư hơn thua thể gian nữa. Lúc đó mới sống trong ổn định thì nó phát triển tâm linh.

Cơ đồ tâm linh của Thượng Đế là các xác của chúng ta đây; cái xác chúng ta không có ổn định, ăn uống mất trật tự, suy tư mất trật tự; tự rước sự ô trược vào thân, tạo khổ cho chính mình không hay; rồi cộng thêm cái lý luận bề ngoài, xem sách lý luận này, lý luận kia, lý luận nọ, lạc trong rừng văn chương, không khác gì con người đã thấy là ánh sáng của bóng đèn là duy nhất, để quên ánh sáng thiên nhiên của mặt trời; và nếu ý lại nơi ánh sáng của mặt trời thì quên cái ánh sáng từ bi trong nội tâm của chúng ta, nó sanh loạn chứ không có ích gì!

Cho nên, chúng ta tu là đi thẳng vào ánh sáng từ bi, càng ngày các bạn càng Soi Hồn, càng Pháp Luân, Thiên Định; các bạn thấy: “Tôi bớt rồi, tôi không muốn đi đâu nữa; tôi không muốn đi đâu nữa, tôi không muốn đi cine, không muốn đi chơi, không muốn đi gì hết! mà hướng về cõi thanh nhẹ”. Nhưng mà các bạn hướng về cõi thanh nhẹ như vậy, ở đời này họ cho là người đó là người khùng không có làm việc được, không phải đâu bạn! bạn lui về sáng suốt bạn là người làm việc cho quần sanh, không có phải là làm việc đơn giản đâu!

Thanh nhẹ! Óc các bạn sáng, làm việc cho quần sanh, các bạn để lại một đường lối rất tốt để cho mọi người tự thức mới là chánh pháp; còn kêu họ nghe theo mình và không hành,

không thức, không phải như vậy! vì chúng ta không có thể sống đời tại thế gian mà để bảo vệ cho họ. Phật Tiên cũng vậy thôi! trong giây lát thôi, những cơ bút cho chúng ta thấy giây phút xuống cơ thì nói này nói nọ, nói thơ đồ trong giây phút rồi thăng, không còn nữa. Thì cái người ở lại phải chịu trách nhiệm khai hóa lấy chính mình, mà noi theo những lời chơn lý để tự khai hóa lấy chính mình mới là đúng.

Các bạn là chủ của Tiểu Thiên Địa, chủ của một quốc gia; trong cái xác này của một quốc gia, sự sống của con người được an nhiên tự tại là quốc gia đó mới được thanh bình, quốc thái dân an. Khối óc và thể xác không được yên ổn thì chỉ tạo loạn cho xã hội, cái xứ sở đó cũng không yên. Cho nên, tinh vi nhất là chúng ta phải nhìn lại khối óc tinh vi nhất mà Trời Phật đã cho chúng ta; chúng ta có một thể xác rất tinh vi hiện tại, từ li từ tí đều là tự động.

Rồi bây giờ vật chất đang tiến hóa, cộng lại những sự tiến hóa của vật chất do khối óc con người chia sẻ; nhà cửa xe cộ này kia nọ tạm thôi, không có vĩnh cửu. Nhưng mà nó còn tinh vi hơn chúng ta; là vì sao? tại vì chúng ta không, thiếu thanh tịnh, chúng ta hướng ngoại mà cũng hướng không đúng; thứ một chút, thứ một chút thôi, thì nó chỉ động mà thôi. Rồi chúng ta tu hướng nội phát triển, phát triển tới vô cùng thì tự nhiên các bạn thấy là các bạn có vị trí, có đường lối rõ rệt, có khả năng tiến hóa chớ không phải các bạn là bỏ đầu, rất hữu ích! có khả năng tiến hóa và có khả năng đóng góp cho quần sanh, nhân loại bớt khổ.

Cho nên chúng ta hành, chúng ta bớt khổ là mọi người tương lai sẽ được bớt khổ. Đức Thích Ca đã làm, chính Ngài hành một mình thôi; nhưng mà đặc đạo rồi Ngài nói lại cho chúng sanh nghe, Từ Quang của Ngài ban chiếu cho mọi nơi mọi giới, lưu lại trên mặt đất này bao nhiêu nghìn năm, và bao nhiêu người được đi theo như Ngài, trừ cho những người quá khổ thức tâm, đó là ngộ tức khắc đó, ngộ là thức, thấy Đức Phật buông bỏ mà thành đạo; thì lúc đó người đó đã không còn cái gì nữa, thì chỉ hướng về đạo rồi họ cũng thành, chớ đừng nói những người đi xin nằm ngoài được mà không đặc đạo mà ông đó tu trong building đặc đạo, không phải như vậy, tâm thôi! tất cả do tâm. *(còn tiếp)*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sài Gòn, 09-05-1970

*Tâm lành tưởng Phật duyên hành tiến
Pháp giới môn huân tiếp nối liền
Thiền định minh tình chơn liễu giải
Qui nguyên chơn tánh phát tâm nguyên.*

*Gắng tu vẫn trợ được duyên
Phật Tiên chứng kiến mỗi tiền căn cơ
Điểm thanh bỏ hóa từng giờ
Giúp cho muôn loại tùy cơ chuyển hình
Mỗi tầng điểm hóa phân minh
Tình thương trợ giúp cơ hình chuyển tu
Tu cao mới thấy mình mù
Thấy thân nhỏ bé, thấy tù bị giam
Càng tu càng gắng càng làm
Công phu tội độ diệt tham không còn
Điểm thanh liên kết vương tròn
Không theo tả hữu chẳng còn si mê
Nói năng đi đứng chỉnh tề
Nhất tâm theo Phật bối bê chẳng còn
Chớ nên hợp thể cúi lòn
Thành công chẳng có, chết mòn nay mai
Thế gian chẳng có ai tài
Sống rồi lại chết tham hoài vẫn tham.*

Lương Sĩ Hằng

Sài Gòn, 09-05-1970

Đề tài suy gẫm

Cạo đầu

Bạn Đạo: Kính thưa Thầy, tại sao con thấy hình của ông Tư thì không có cạo đầu, mà Thầy lại khuyên Bạn đạo nên xuống tóc ?

Đức Thầy : Tôi đâu có khuyên ! Chính tôi tu thiền, đêm đêm tôi hướng thượng làm Pháp Luân Thường Chuyển, ngưng đầu, tôi cạo ; chớ tôi đâu có khuyên ai cạo đầu đâu ! Họ xin tôi cạo đầu, vì họ thấy tôi sạch hơn họ ! Hiện tại tôi đang ngồi đây, các Bạn thấy tôi sạch hơn các Bạn nhiều, vì đầu tôi không có chứa bụi nữa : mỗi ngày tôi mỗi rửa, mỗi sạch ! Tôi thích cái sạch sẽ, tôi mới hớt tóc ; chớ không có cái chuyện mà tôi phải cạo đầu rồi tôi bán đạo ăn, không có vụ đó ! Cái đạo là phục vụ, tinh thần phục vụ ! Như, bây giờ tôi đang phục vụ các bạn với bất cứ một câu hỏi nào !

DHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) (13-05-1994)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 38, 18-09-2022

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiền tuần này:

Âm Ba Đại Hồn

<https://youtu.be/wgKGz4u0tOQ>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Tình thương hướng Thượng là gắn liền với Thiên Quốc - 101 câu Vấn Đạo - Vui Xuân Đức Quốc 1999

<https://youtu.be/gdnH82WFDZY>

3. Radio Nam California tuần lễ 38

Chủ đề: Sự Liên Hệ với Cửu Huyền Thất Tổ

https://youtu.be/vcLg_31WxsU

4. Xin mời quý vị thưởng thức bài hát: Kỷ Niệm 25 Năm Đại Hội Vô Vi

<https://youtu.be/CpBm7z4A8Ak>

Ban video kính mời

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA

HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA XIN TRÂN TRỌNG THÔNG BÁO

Kính chào quý bạn đạo,

Nhân dịp LỄ TƯỞNG NIỆM ĐỨC THẦY lần thứ 13 (2019-2022) ngày 25 tháng 9 năm 2022 tại Thiền Viện Vĩ Kiên, có bạn đạo Ân Danh phát tâm biếu máy MP3 có sẵn con chip 2048 bài giảng mà Thầy giảng cho các bạn đạo. Trong đây bao gồm các vấn đạo, các tài liệu của Đức Tổ Sư, các tài liệu xuất hiện trong suốt thời gian Thầy truyền pháp, về thơ nhạc, về tài liệu Đức Thầy đọc cộng thêm tài liệu do các bạn đạo sưu tầm có liên quan tới Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Cuối cùng có bài ca xuất hiện sau khi Đức Thầy viên tịch.

Trong trường hợp các bạn đạo đã có máy sẽ được biếu chip (chip 2048 bài giảng, chip Thầy Niệm Phật), nếu cần có tặng máy do Bạn Đạo tại Việt Nam sản xuất. Vì số máy này có giới hạn nên sẽ có máy Niệm Phật khác bù vào.

Các bạn đạo địa phương, bạn đạo phương xa về dự lễ Tưởng Niệm Đức Thầy sẽ nhận được quà biếu. Các bạn cũng có thể nhận quà mang về giúp cho các bạn của mình có nhu cầu mà không thể đến tham dự được, chỉ cần quý vị cho biết trước.

Để cho việc tặng quà đến các bạn đúng theo nhu cầu của mỗi cá nhân, xin các bạn liên lạc hay nhắn tin qua anh Phạm Ngọc Quát qua số điện thoại 1-949-244-2471.

Hội Ái Hữu Vô Vi Miền Nam California xin chân thành thành cảm ơn bạn đạo Ân Danh đã phát tâm đóng góp món quà tâm linh thật ý nghĩa trong ngày lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 13 này.

Thành tâm kính chúc tất cả các bạn đạo khắp nơi luôn thật nhiều sức khỏe **TÂM THÂN AN LẠC**
- TU HÀNH VIÊN MÃN.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT - VẠN VẬT THÁI BÌNH

Hội Trưởng
Lâm Huỳnh Mai
Ngày 15 tháng 9 năm 2022

THƯ TỪ LAI VĂNG

T.l. 16.11.1994
 Kính thưa thầy 6.10.1994
 Con thầy mất chị em Bạu tạo gửi thư
 qua thăm thầy con nhớ thầy tại khi con
 mừng điếm qua thăm thầy như con không
 có số điếm thoại của thầy nhân thi' đây
 Bà ngoại gửi Biếu thầy chút quà Bỏ vào
 của Bà ngoại thầy đi ngoại tại Suất hồng
 năm Sao con chỉ cho được lúc này con
 tệ quá anh sáng và điếm con mất lương
 không lấy lại được nữa con không biết
 tại Sao thầy đi con nuông nghia' đặng
 thầy con về nhà con lúc này yên nhiên
 con thầy mất chị em Bạu tạo
 Kính chúc thầy dài lâu
 Sĩ học tử' thầy đi đây
 ở Bạu hồng ăm cho chúng
 kính con của thầy

16. 11. 94 3 Giờ Chiều

V K

Thầy vui nhận được thư con, con với món quà Đồi Thạc Sơn và
Giấy đề, thầy thật cảm ơn các bạn đã luôn nhớ đến thầy trong tuổi
gia yêu.

Thầy vẫn tiếp tục đi đây đi đó phục vụ Tâm Thức của Ban Đạo
Kháp các nơi, lập hoạt vi tha đê là việc tiến hóa của Phật giáo.
Điền mình phục vụ chúng sanh đê là con đũa mở rộng đường cho
Phật giáo tiến hóa, hướng về Đại Phật mà tiến, về Tâm Thức thì tại tại
của Phật giáo cũ, còn là tu sửa Tâm Thức theo truyền thống, không
nên đi, hỏi đũa nhiều mà chỉ đi đến đâu đó, nên tu cần thanh
tĩnh hòa lạc nhất đê, vân vân chỉ có sự sáng suốt mà thôi, tu
phần đê, nhiều tu ít đê ít, với thanh tịnh rất cần biết ở đó lúc bỏ
vê, hướng tâm về Trời là tu cứu, đê loan là tu ở tâm mình
theo hòa nước, nên được Phật thì Phật là chuyển hóa thanh tịnh
thì mới có cơ hội cứu đê, Phật là chỉ khác mà tâm
khải trí thanh hòa Phật giáo, thì tâm tu luyện là đê đê đê.

Thầy thật cảm ơn sự lưu ý và giúp đê của các bạn,
Kính chào các bạn an khang và tu tại.

Đồi Thạc Sơn

(Signature)

THIỆT THỰC TU HÀNH

LỰC HÀNH THANH NHE

Ngày 8 tháng 2, 2021

Dạ, xin thưa Quý Bạn, tôi là Lê Thị Lê Hoa, năm nay 66 tuổi ; hiện cư ngụ tại Quận Cam, Nam California, Hoa Kỳ.

Tôi xin chia sẻ với Quý Vị về hành trình và kết quả tu hành của tôi theo Pháp- Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí Phật-Pháp.

Ngày xưa, bên gia đình tôi, **Ông Nội tôi tu theo Phật Giáo Hòa Hảo . Tu như Ông Nội , niệm phật , làm phước , ăn chay , giúp đỡ người nghèo, tôi thấy rất là hay. Nhưng từ thuở nhỏ tôi đã ấp ủ trong lòng thích về thiền, về tâm linh, và tôi rất thích bên Phật Thích Ca : tôi coi lịch sử thấy Ngài bỏ hết vợ con và giang san, vô rùng chấp nhận khổ hạnh khoanh tay xếp chung ngồi thiền định, tìm lại chính mình và tu hành giải thoát. Tôi thích cái đó lắm, tôi thích về thiền !** Lớn lên, tôi lập gia đình, đi tìm thiền thì các Ni Sư bên Phật Giáo nói phải xuất gia mới thiền được ; còn bên Phật Giáo Hòa Hảo thì nói lớn tuổi mới thiền được, còn nhỏ thì chưa thể thiền.

Cơ duyên đưa tôi qua được Âu Châu - Bỉ Quốc, và may mắn năm 1984 được chị bạn đưa tôi đến Thiền Đường Brussels và giới thiệu pháp thiền này, tên là Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí Phật-Pháp, do Thiền Sư Lương Sĩ Hằng, mà bạn đạo cũng gọi bằng Thầy Tám, chỉ dạy ; cho nên tôi rất mừng và muốn tìm hiểu ngay. Tôi nghe Thầy nói Thầy chỉ thực hành pháp tu thiền này mà đạt được kết quả, không có nói lý thuyết ; và thôi thấy con người Ông sống kết quả thực tế rất rõ ràng ; tôi quý mến Ông và tôi cũng nhưt quyết thực hành pháp này, và nghĩ rằng Ông làm được thì mình cũng làm được.

Pháp này có 3 pháp làm cho mình quân bình: Pháp Soi Hồn giúp ổn định bộ đầu ; mắt mình thấy thì động tâm, tai mình nghe cũng động, làm phiền cái tâm mình lắm ; pháp Soi Hồn điều chỉnh lại cái nhìn và cái nghe của mình. Pháp Luân Thường Chuyển giúp giải phần hạ thừa, thanh lọc ngũ tạng, khai thông kinh mạch của mình. Pháp Định Thần, thả lỏng đỡ ngủ : trong an yên vắng lặng tự nhiên mình đi vào rỗng không tịnh và định. Cũng nhờ thiền định theo pháp lý này mà tôi thấy rất hay về phần phát triển tâm linh cho tôi ; mình tự hành rồi tự biết.

Mình kiên trì hành Pháp cho tới nơi tới chốn, và có mục đích rõ ràng muốn tiến về con đường giải thoát ; Pháp này giúp mình trở nên một con người hoàn toàn đổi mới, một con người biết mình và biết người. Từ đó, mình sống tâm và thân rất là an bình ; thi thơ muốn làm thì tự đặt bút viết mà không cần suy nghĩ : dù người ít học, chữ nghĩa không thông như tôi, vẫn làm thơ được.

Nhờ sự kiên trì quyết tâm thực hành Pháp nên tôi đã có những kết quả thực tế về sửa được từ bản thân tôi trước kia bệnh hoạn rất nhiều, sau này từ từ giảm bớt : trước kia khi còn đi

làm, tôi thường thức dậy từ 4 giờ 30 sáng sớm, mau mau hành Pháp trước khi tôi đi làm lúc 6 giờ sáng, tới khuya mới về lại nhà, mà vẫn khỏe mạnh . Rồi tánh tình cũng thay đổi : trước đây tánh tôi nóng, sau này từ từ giảm nhiều ; và cũng nhờ thiên định mà mình thấy được cái dở, cái tham lam của mình ; rồi thấy cái dở cái tham lam của người khác cũng giống như cái tham lam của mình ; cho nên mình thông cảm người ta, và bây giờ tôi rất dễ hòa đồng và thật sự thương mọi người. Cũng như từ nhỏ tới lớn mình phạm biết bao lỗi lầm mà không sửa được ; hành cái Pháp này nó sửa được ! Đó là nhờ Pháp lực mà giải được nghiệp lực của chính mình!

Tôi nghe Thầy nói Pháp này phải thực hành mới đạt, thành ra từ ngày bắt đầu tu tới nay, tôi không giám làm biếng thực hành ; dù tôi bệnh nặng tôi cũng không bỏ, tôi vẫn cố gắng ngồi để giữ cái trốn liên tục, chớ nếu mình bỏ được một lần thì mình sẽ mất cái trốn đó, và mất cái chữ tín, là mình dễ bỏ thêm lần nữa ; mình ráng giữ hành Pháp đều đặn để gây cho cái trốn tốt ; tự nhiên nó kéo , nhờ đó dễ đạt được quân bình hơn .

Cũng nhờ thiên định theo Pháp Lý mà tôi thấy rất hay về phần phát triển tâm linh cho tôi ; mình tự hành rồi tự mình biết : mình kiên trì thực hành Pháp tới nơi tới chốn, và có mục đích rõ ràng muốn tiến về con đường giải thoát ; Pháp này giúp mình trở nên một con người hoàn toàn đổi mới, một con người biết mình và biết người.

Cách tu hành mỗi ngày của mình tùy theo công việc làm, tùy theo cái duyên cuộc sống của mình : ngày xưa khi còn đi làm, giờ giấc công việc ở sở làm của tôi mỗi ngày không nhất định, nên tôi phải sắp xếp, phải lựa giờ thiền theo công việc làm của tôi ; dù sao mỗi ngày tôi điều phải thiền ít nhất một, hai, hoặc ba lần, để giữ cho đời được thăng bằng và đạt thanh nhẹ. Để đạt sức khỏe tốt, trước khi đi làm tôi thiền thờ một cử ; rồi trên sở làm giờ nghỉ, tôi tìm chỗ ngồi nghe băng Thầy giảng, hoặc tôi niệm Phật ; khi về nhà, tắm rửa sạch sẽ, đúng 12 giờ khuya tôi thiền, và ngủ ngồi luôn, mà cũng thấy rất khỏe.

Bây giờ về hưu, không còn đi làm, tôi tu hành quá dễ : sáng ra ăn chút, trưa ăn bữa chánh. Thường, tôi không ăn bữa tối nên không buồn ngủ nhiều ; có thì giờ thiền nhiều hơn ; rảnh, tôi niệm Phật ; chơi với Trời Phật, rồi đi ra bên ngoài bạn bè, người lạ, ai thấy cũng thương mến.

Pháp này hợp với tôi vì là pháp tu theo Đòi Đạo Song Tu. Tôi sống với chồng con mà vẫn tu được, vẫn đi làm, giúp đỡ thương quý gia đình ; về tu hành tôi cũng quý trọng những người đi trước đã thực hành pháp và để lại cái gương cho mình ; cho nên tôi thấy cuộc đời rất là tốt đẹp : Đòi không bỏ , mà Đạo vẫn tu . Khi mình chưa có pháp tu, giống như ở đời mình chưa tìm được việc làm tốt vững vàng ; khi có được pháp tu tốt, giống như ở ngoài đời mình có được việc làm vững chắc , cuộc sống mình bảo đảm ; về đường đời đạo đều do mình tự chủ. Vì vậy tôi thấy có thể bảo đảm rằng khi đàng hoàng quyết tâm tu hành theo pháp này, mình sẽ giải thoát được trong một kiếp này : cái sự nặng nề, ham muốn giải ra, buông ra ! Có hành là có đạt.

Nhờ thực hành đều cái pháp môn thiền này, bên trong mình có pháp lực : cái lực sửa đổi, điều chỉnh lại từ bên trong, nên từ từ con người mình đạt được quân bình. Chỉ nhờ ý chí và

nhờ lực kiên trì hành Pháp đều đặn mà tôi đã giữ được việc tu hành bền lâu trên ba mươi mấy năm, và đạt được kết quả.

Càng tu mình càng hiểu và có cái hướng tu rõ ràng ; thấy con người là một sự thật, nhưng một sự thật rất ngắn ngủi ; mình hướng về một sự thật vĩnh cửu hơn, trường tồn bất biến.

*Khai triển điển hân minh siêu diệu
Hành Pháp không ngừng đạt lý siêu
Đời đạo dung hòa đồng tiến hóa
Nằm trong nguyên lý khối tình yêu.*

Cảm ơn Quý Vị,
Lê Thị Lệ Hoa